

Eesti Kunstiakadeemia restaureerimisteaduskond

KURESÖÖDI TALUS TEHTUD REMONDITÖÖD

2006/2007 õ-a

Arhitektuuri conserveerimise ja restaureerimise täiendkoolituse lõputöö

Koostas: Anu Mumm

Koostamise aeg: aprill 2007

Objekti asukoht: Lääne-Virumaa Neeruti küla

Sisukord

Sisukord	2
Sissejuhatus.....	3
Hoone ajalugu.....	4
Välisilme	4
Seinad.....	4
Aknad.....	4
Uksed.....	5
Katus	5
Vundament ja sokkel	6
Teada olevad remonttööd	7
1974. aastal teostatud remonttööd.....	7
1980ndatel teostatud remondid.....	7
1990ndatel teostatud remondid.....	8
2001. aastal teostatud remonttööd.....	9
Kokkuvõte	11
2007. aastal planeeritavad remonttööd	11
Kasutatud allikad.....	12
Lisad.....	13
Kuresöödi talu inventeerimiskaart	13
Pildid Kuresöödi talust	14

Sissejuhatus

Kuresöödi talu asub Lääne-Virumaal Neeruti külas. Ehitusaasta jääb orienteeruvalt 20. sajandi algusesse. Talukoht on oma nime saanud heinamaa järgi, millele see ehitati. Kunagi käisid kured enne lõunasse lendamist sellel kogunemas.

Hoonet kasutati pikka aega Neeruti maastikukaitseala keskusena ja sellesse ehitati 1974 a. Neeruti maastikukaitseala tutvustav muuseum.

Omanikuks on praegu Avo Mumm.

Maja paikneb oosi nõlva peal, ümberringi on leht- ja okaspuu segamets. Lähim alaliselt elav naaber on ca ühe kilomeetri kaugusel. 200 meetrit majast on Neeruti järved.

Kuresöödi talu valisin oma lõputöö objektiks, kuna Nõukogude aeg on sellele majale jätnud endast väga tuntava jälje. Oskuslikult on hävitatud kunagise talumaja välisilme. (Pilt 1)

Hoone ajalugu

Kuresöödi on Lääne-Virumaal Kadrina vallas asuv kunagine talumaja. Enne II maailmasõda oli maja Mägede külas. Kuna sõjas väikese küla osad majad tühjaks jäid ja hävisid, siis arvati Kuresöödi talu Võduvere küla koosseisu. Alates aastast 2000 on tegu Neeruti küla taluga.

Enne II maailmasõda kuulus talu Rudolf Vaalmetsale. Kohe pärast sõda asus sinna elama Klara Kotteri isa, siis oli 5-6 aastat Rudolf Vaalmetsa väimees Oskar Opelstieli käes ning seejärel seisis mõned aastat tühjana.

1967. aasta detsembris ostis maja Rakvere Spordikool ja 1968.aastal vahetas selle Rakvere Metsamajandiga Mägede talu vastu välja. Kuresöödit kasutas kuni 1974. aasta oktoobrini Tallinna Tselluloosi- ja paberikombinaat. Siis asus sinna kaitseala valvur Enn Loik ning maja ehitati ümber valvuri majaks ja kaitseala muuseumiks.

1980ndatel aastatel hakkas tühjalt seisnud hoonet elamiseks kohaldama Avo Mumm, kellele Rakvere Metsamajand selle eraldas.(1, lk 1-2)

Välisilme

Seinad

Välissein on ümmargustest palkidest, mille alumine osa on takuga tihendatud varaga. Palkide paksus on ca 30cm. Sein siseküljel on vooderdatud liistudel kipsplaatidega. Väljast on sein üle löödud katteliistuga laudisega. (Pilt 2.)

Alumiste palgiridade kaitseks niiskuse eest on soklile paigaldatud veelaud. Sellegi poolest on esimene palgirida aegade jooksul vajalikud omadused kaotanud. Tõenäoliselt vundamendi ja esimese palgirea vahele pandud niiskustõkke on hävinenud. Viimane palgirida on samuti pehastunud ega täida enam oma funktsiooni sarikate kandmisel. Põhjuseks võib olla niiskuse ebapiisav välja kuivamine konstruktsioonist.

Rõhtpalkseina nurgad- ristnurk ja sein rist- on üle löödud laudadega. Välja ulatumine seinast on 150mm. (6, lk 203-210)

Rõhtpalkseinad on 1974. aastal tehtud remondi käigus kaetud katteliistuga laudisega. Tuuletõkkeks on palkide ja laudise vahele pandud paber. Viimistluseks on kasutatud pruuni värvi.

Aknad

Enne põhjalikku ümberehitust olid Kuresöödi talul paarisraamiga, 2kordsed, kahele poole avatavad ja 3 ruuduga aknad. Praegu on esimesel korrusel eluruumides ja teise korruse teepoolses otsaseinas jaotamata

raamiga, kahekordsed, kahele poole avatavad ja paarisaknad. (Pilt 3.) Aknaraamidil puuduvad avamiseks käepidemed. Köögil ja vintskapil on kolm jaotamata raamiga, kahekordset ja kahele poole avatavat akent. Keskmise raam on naelte abil kohale kinnitatud. Suveks võetakse sisemised aknad eest ära.

Muuseumi aknad on luukidega. Hoone peafassaadile jääv aken on 3ruuduga, kahepoolne ja kahele poole avatav. (Pilt 4) Maja taha avanev aken on viie kolmeks jaotatud raamiga, kahepoolne ja kahele poole avatav aken. Äärmised raamid on hingedega kinnitatud, keskmised naeltega kohtkindlaks muudetud.

Köögil eluruumide akendel puuduvad aluslauad ja vihmavesi pääseb ilma takistusteta voodri taha. (4, lk176-182)

Aknaraamidelt on värv ~80% ulatuses ära kulunud. Viimati värviti neid 1980ndate aastate remondi käigus. Kui tegin raami puidule tugevuse testi (löin noaga puitu), siis selgus, et puit on veel heas seisus (tera ei läinud puitu rohkem kui 2mm).

Uksed

Kuresöödil on eraldi sissepääsud eluruumidesse ja muuseumi. Laudvoodriga kaetud sileuks on muuseumi sisenemiseks. See on paigaldatud 2001. aastal koos eluruumidesse viiva laudvoodri ja klaasiga kilpuksega. 1974. aastal maja tagumisse otsa ehitatud kuuril on põõnadega lauduks.

Muuseumi ukse ette on laotud paeplaatidest ukseesine ala. Eluruumidesse viiva ukse ees on kividest trepp. Kuuri ukse ees puudub konkreetne sissepääsuala. (4, lk.182-186)

Uste välisviimistluskiht on alumisest osast ca 40cm niiskuse mõjul ära kulunud.

Katus

Hoonele on jäänud, hoolimata nõukogudeaegsest remondist, alles laastukatus. Maja eesosa poolt on vana laastukatus uue vastu vahetatud. Tagumine osa jääb põhja kaarde ja seal on vana, ilmaolude tõttu üsna armetusse olukorda jäetud laastukatus. Katus pole piisavalt niiskust välja kuivada saanud, mis omakorda tekitab hea kasvupinnase seentele. Praegu lobbab seal sammalt nii palju, et katust pole võimalik selle alt näha.

Vana katus on värvitud pruuniks. Tegu on ca 45° kaldega viilkatusega. Räästas on seinast 50cm eemal. Vee äravool toimub loomulikult teel-äravoolutorusid ega drenaaži hoonel pole, kuna asub soodsas kohas. Vesi voolab mäest alla.

Vintskapil ja maja külge ehitatud kuuril on eterniidist, värvimata pultkatused. Kalle on ca 5°. (Pilt 5.)

Vundament ja sokkel

Kuresöödi talule on tehtud maakividest vundament, mis ulatub maasse ca 70cm. Maja ees on 5 meetrine lõik soklit ja vundamenti, mis on 1990ndatel betooniga tugevdatud. Sokli osa kõrgus varieerub 60-0 cm vahel, kuna maja asub kallaku peal. Sein ja sokli eraldamiseks on voodril vee eemale juhtimiseks laud.

Vundamenti on hoone esiosas tugevdatud betooniga ja seal pole enam maakive näha. (Pilt 6 ja 7)

Maja taga, kuhu päike vähe paistab, on sokkel olematu ja sein välisvooder ja vee eemalduslaud vastu maad. Visuaalsel hinnangul on need niiskuse kahjustustega, aga peavad tõenäoliselt veel mõned aastad vastu. Värv on paremini säilinud kui maja ees, päikese käes.

Teada olevad remonttööd

1974. aastal teostatud remonttööd

1974. aastal ehitati tühjalt seisnud talumaja ümber valvuri majaks ja kaitseala muuseumiks. Selle käigus vahetati vanad aknad, mille kohta informatsioon puudub, paarisraamiga, 2kordsete, kahele poole avatavate ja kolme ruuduga akende vastu välja.

Vanad välisüksed, mille kohta informatsioon puudub, said asemele laudvoodriga kaetud sileukse ja laudvoodri ja klaasiga kilpukse. Koridori ja koja vahele jääv uks pandi uus kahe klaasiga kilpuks, WC-le pandi ette laudvoodriga kilpuks.

Varasemad põrandad, mille kohta hoone eluruumides informatsioon puudub, ehitati ümber pinnasel põrandaks, katteks lauad. Rehealune ruum, millest sai Neeruti muuseumi ruum, kaeti paeplaatidega, mille vahedesse pandi tsementmörti.

Palkseinad kaeti seest papiga ja tapetseeriti. Ehitati uus ahi ja pliit. Muuseumi ja eluruumide vahele jääv ca kolme meetrine ala ehitati karkass-seintega sahvriks.

Rehe alla ehitatud muuseumi palkseinad kaeti püstise laudvoodriga ja värviti pruuniks. Ehitati välja vitriinid erinevate looduskoosluste demonstreerimise jaoks. Kuna näituse ust sai "lukustada" ainult seest ~15cm haagiga, siis ehitati köögist otse uks muuseumi ruumi. (Pilt 8)

Näituse ruumist sai trepikotta, mis viis teisele korrusele. Sel ajal oli katusekorrus välja ehitamata- ühest maja otsast nägi teist, põranda pind kaetud heintega.(7)

1980ndatel teostatud remondid

Enne 1985. aastat oli hoone maja hoolitsemata. Elanikud vahetusid iga paari kuu tagant ja seisis vahepeal ka mõne aja tühjalt. Siseseinad olid tühjad ja kõverad ning palkseintele oli löödud tapeediga kaetud papp, mis külmal ajal lakkis ja talvel isegi härmas oli. Kohati oi tapeet maha tulnud.

1985. aastal teostatud remondi käigus ehitati katusekorrus osaliselt välja eluruumideks. Varem oli sinna pääs muuseumi ruumist ja koht nägi välja nagu heinalakk. Trepil uueks asukohaks sai vana sahvri, mille seinad ära lammutati. Pärast remonti täitis trepi funktsiooni mitu aastat nelja kohtkindla astme (Pilt 9) peale pandud hõõveldamata laudadest järsk redel-trepp. Teise korruse vertikaalsed siseseinad kaeti kipsplaatidega ja naelapead tehti üle sinise õlivärviga. Kalde all olev sein kaeti soome-papiga,

mille kinnitamiseks kasutatud naelapead värviti üle sinise värviga. Sellise viimistlusega jäi teine korrus kuni 90ndate remondini.

Sahver siiski täielikult ei kadunud. Vastu majatagust välisseina jäi selleks tarbeks vana trepikoja asemele ehitatud 3x1,2 meetrine ruum, mis seest püstise laudvoodriga kaeti ja köögipoolt pestava tapeedi sai.

Vanadest välisustest oli muuseumi uks hästi säilinud ja see värviti üle ning jäi endisele kohale. Eluruumide välisuks vaheti sama tüüpi uue ukse vastu välja.

Vanad kolme ruuduga aknad (Pilt 10) vahetati välja jaotamata raamiga, kahekordsete, kahele poole avatavate ja paarisakende vastu. Akende ümber paiknevat seinakonstruktsiooni ei kaitstud akna katteraamiga (Pilt 11) ja aluslaud vihmavee eemale juhtimiseks puudub samuti. Seestpoolt varustati aknad aknalaua ja konstruktsiooni kaitsva sisemise raamiga. Katusekorrusele, väljaehitamata osasse lõigati seinaknaava ja sellesse pandi ühekordse raamiga, väljapoole avatav, kahepoolne ja kolme ruuduga aken.

Varasemad laudpõrandad löödi üle puitlaastplaatidega. Plaatide vahele jäeti umbes 10 mm ruumi, mis täideti spetsiaalse ainega. Väidetavalt pidi see kaitsma pragude lahti tulemise eest ja hoidma plaadid koos.

Sooja müüri kohal olevasse kiviossa kuumuse poolt tekitatud praod tehti kinni ja kogu pind värviti üle.

Kõik põrandad kaeti spoonitud saepuru plaadiga ja värviti üle uue pruuni õlivärviga. (7)

1990ndatel teostatud remondid

Esimeselt korruselt teisele pääsemiseks varem kasutatud ajutine hõõveldamata laudadest redel-trepp muutus väikelaste jaoks ohtlikuks ja see asendati kohtkindla, hõõveldatud laudadest L-trepiga. Katusekorrusel katuslagi ja seinad lisasoojustati, sest saepuru soojusest jäi eluruumide tarvis vajaka. Samuti ehitati teisele korrusele ahi.

Köögi põranda suure käimise all ära kulunud puitlaastplaadid asendati uutega ja viimistlusena kasutati lakitud tapeeti. See kulus väga kiiresti ära. Hiljem võeti alles jäänud tapeet põrandalt üles ja saepuruplaadid värviti pruuni õlivärviga. Ülejäänud ruumide põrandad, kus käimise rajad sees olid, värviti kohe üle pruuni õlivärviga. (Pilt 12)

Köögi ühte seinat ehitati asjade paremaks paigutamiseks panipaik, mille peale sai istuda või külalisele magamisaseme teha.

Köögi seintelt eemaldati pestav tapeet, mis oli laste joonistusi täis või kohati lihtsalt seinast ära tõmmatud. Põrandast 90cm kõrguseni paigaldati

seina lakitud vineeritahvlid ja ülemine osa kaeti jõupaberiga, mis hiljem üle lakiti, et seda puhastada oleks võimalik.

1990ndatel aastatel teostatud pisiremontide käigus muutus katusekorruse ruumijaotus. Et privaatsust vintskapiga toale lisada, lõigati sein auk sisse. Nüüdsest ei käinud kogu liiklus teisel korrusel läbi toa, vaid mööblipaigutusega saavutatud koridori kaudu. Paari aasta pärast ehitati mööblirea vältimiseks karkass-sein, mille täidiseks said vanad ajakirjad ja sobivad mänguasjad. Selle käigus muudeti ka vintskapi tuppa viiva ukse asukohta.

Hoonet varustati enne puurkaevust, millest tuli käsitsi vett pumbata ja ämbritega ca 20 meetrit mäest üles tuppa tuua. 1990ndatel pandi majja vesi sisse, aga väljavoolu ei lahendatud. Kraanikausi alla paigutatud ämber tuli käsitsi vastavasse kohta välja viia.

Sahvri ukse asukohta muudeti ja vana ava ette pandi uue ukse kohalt ära lõigatud sein. Palgid, mis sellest seinast tulid põletati ära, kuna polnud piisavalt hästi säilinud. Köögi poolt kaeti vineeriga ja värviti. Sahvripool jäi viimistluseta. (7)

2001. aastal teostatud remonttööd

Majas elavad väikesed lapsed armastasid välisuksega kiikuda ja sealt edasi mööda sokli veelaudasid ümber maja käia. Ukse hinged olid ära vajunud ja kinni panemisel pidi ust tõstma.

2001. aastal vahetati välja ilmastiku ja laste kahjustatud välisüksed nii muuseumil kui eluruumidesse viiv. Uksetüüp jäi mõlemal juhul samaks. Viimistlusena on kasutatud värvitut lakki.

Siseruumides ehitati elutoale kergvahesein, paksusega 100mm, kuna pere oli suurenenud ja privaatsus hinda läinud. Samuti värviti üle lagi, vahetati toa tapeeti, mis laste joonistustega kaetud oli, ja põrandaplaatide vahed täideti ning värviti üle kollase värviga. Elutoast koridori viiv uks vabastati nn. piiluavadest ja värviti üle valge värviga.

Köögis, pesumasina nurga kohal, pideva niiskuse saamise tulemusena, oli põrand läbi mädanenud. Kahjustatud osa eemaldati ja asendati uute puitlaastplaatide ja kandva konstruktsiooniga.

Laastukatus, mis oli juba alates 1974. aastast majal vahetamata, oli aja jooksul kahjustada saanud. (Pilt 13) Lapsed käisid soojal ajal katuse peal mängimas ja paljud laastud olid selle tulemusena lahti tulnud. Välja ehitamata osast oli võimalik katusele ligi pääseda ja lapsed olid katusesse auke sisse lõhkunud. Kahest kohast oli selle pärast ka vahelaes ilmastikukahjustused. Näitusel niiskumise tagajärjel läbivajunud

saepuruplaat laes ja köögilaes niiskuse plekid värvitud soome-papil, mis laes oli.

Hoone ettepoole jääv laastukatus lammutati ja pandi uus. Karkassile ehitatud vintskap, mis oli kaetud profiil-laudadest püstlaudisega, plaaniti tuuletõkkega üle lüüa ja eemaldati välisvooder. Tuuletõkkeplaadid löödi küll peale, aga voodrilaudu tagasi ei pandud. (Pilt 14) Talvel on vintskapi toas seetõttu külm. Seal tuleks ilmastiku käes kannatada saanud tuuletõkke eemaldada, selle alla jäänud diagonaallaudise seisukorda hinnata ja kui sellel märkimisväärseid kahjustusi pole, siis uus tuuletõkke paigaldada ja kindlasti seejärel välisvoodriga uuesti üle lüüa.

Pideva laste rännuteena kasutatavate soklilaudade olukord märkimisväärseid kahjustusi ei saanud. Akende all olevad välisvoodri laudad hakkasid pidevast väljapoole kiikumisest muust konstruktsioonist eemalduma. Aknaaluse voodrilauad tuleb uuesti oma kohale lüüa ja katta aknalauaga ka väljast.

Kokkuvõte

2007. aastal planeeritavad remonttööd

Niiskuse ja seente kahjustustega laastukatus maja põhjapoolselt küljelt vahetatakse uue vastu. Katust kandvad läbi mädanenud palgid vahetatakse ja sein aetakse otseks.

Siseruumidest on köögil kõige suuremad kahjustused. Kraanikausi kapi alune on põrandale jooksnud vee mõjul läbi mädanenud. Seekord on plaanis valada köögile betoonist põrand koos põrandaküttega.

Lael on kunagise katusesse tehtud augu kohal läbivajum, mis tuleks lahti võtta ja uuesti teha. Samuti on oma aja ära elanud lae lauad sahvri ukse juures. Köögi lagi kuni soojustuseni lahti võtta ja uute materjalidega asendada.

Teisel korrusel trepi juures on puitlaastplaat käimisest nii ära kulunud, et hooletul kõndimisel võib trepist alla kukkuda. Kahjustunud põrand üles võtta ja asendada vastupidavamaga.

Eluruumidesse viiva ukse ees olev trepp pole lõpuni ehitatud ja vajab tervise seisukohalt lõpuni ehitamist. Siiani pole õnneks keegi libeda trepi peal talvel ennast katki kukkunud.

Vintskapile varem paigaldatud tuuletõkkeplaadid eemaldada, sest nad on seisnud ilmastiku käes ilma voodrilaudadeta juba mitu aastat. Kontrollida diagonaallaudise olukorda, vajadusel vahetada sobimatud välja, paigaldada lisasoojustus, tuuletõke ja lüüa peale välisvooder.

Kasutatud allikad

1. Eduard Leppiku kohanimedede uurimise kartoteek "Kadrina vald, Võduvere küla Kuresöödi talu"
2. Eduard Leppik "Kadrina Mapp"
3. Eduard Leppiku mälestused
4. Tiit Masso "Väikemajad"
5. E. Talviste "Hooned"
6. Arvo Veski "Puusepa- ja laudsepatöed"
7. Hoone praeguste elanike mälestused.

Lisad

Kuresöödi talu inventeerimiskaart

Pildid Kuresöödi talust

INVENTEERIMISKAART

Kuresöödi talu

Kuresöödi talu Lääne-Virumaa		
		
Miljööväärtuslik ala/asum	--	
Kaitstuse aste	--	
Hooneliik	Talumaja	
Projekti autor	--	
Projekteerimis-/valmimisaeg	20.saj algus	
Hoone kirjeldus:	2korruseline laudisega palkmaja, tüüpiline talumaja. Koosneb ümber ehitatud rehetoast ja eluruumidest. Katusealune korrus on osaliselt välja ehitatud eluruumideks.	
Vundament	Maakivi	

Kelder:	Osaliselt trepikoja all
Seinad(konstruksioon ja viimistlus):	Rõhtpalk, topeltpaudis
Trepikoda:	Sisemise koridori ja trepikoja vahel pole eraldavat seinu. Trepp on ehitatud 1980ndatel aastatel.
Katus (tüüp ja kattematerjal):	viilkatus, laastud vintskapil ja juurdeehitusel on pultkatus, eterniit
Korstnad:	Tellis. 2. korrusel on krohvitud
Arh. elemendid ja dekoor:	Aimatav talumaja ruumide jaotus- rehealune ja eluruumid Laastukatus
Varikatus:	-
Uksed:	Tahveluksed ühe aknaga
Aknad:	Vertikaalaknad, mis algselt olid 3 ruuduga(nüüd on üks klaas), kunagise rehetoa aknad on luukidega
Ümberehitused:	1974.a Neeruti muuseumiks, 1980ndatel teise korruse osaline välja ehitamine ja selle käigus vintskapi ehitus, 1990ndatel sanitaarremont+ kommunikatsioonide majjasse toomine
Piirded:	Esialgselt piire puudus, nüüd ehitatakse kiviaeda
Haljastus:	Sireli hekk, enelase põõsas, sauna ees kasvavad mägimännid, majast külatee poole jäävad marjapõõsad ja kirsid.
Rajatised:	-
Täisehitusprots.	0,75%
Krundi pindala:	15900 m ²
Korruselisus:	1+ osaliselt välja ehitatud viilkatusealune korrus ja vintskap
Hoone kõrgus meetrites	Räästas 2,3 m, hari ca 5,5m
Hoone ehitusalune pind	119 m ²
Hoone paigutus krundil	Suhteliselt keskel, maja otsasein on külatee poole
Korterid/hoonesisene ruumijaotus	Talumaja eluruumid on ümber ehitatud ja praegu samal otstarbel kasutusel. Rehealune ruum on ümber ehitatud Neeruti maastikukaitseala muuseumiks, teisel korrusel olnud heinalakk ümber ehitatud eluruumideks
Ajalooline info	<ol style="list-style-type: none"> 1. omanik Rudolf Vaalmets 2. Rakvere Spordikool 3. Rakvere Metsamajand 4. Tallinna Tselluloosi ja paberikombinaat 5. Avo Mumm

Arhiivimaterjalid ja publikatsioonid:	-
Seisukorra hinnang	Halb
Väärtushinnang:	Väärtusetu
Kasutusrezhiim:	Välisilmes taastada varasem akende jaotus, katusekattena kasutada laastukatust
Väljastatud ehitusload	-
Kehtivad ja/või algatatud detailplan.-d	-

Pilt 1. Maja otsavaade. Pooleli olevad remondid.

Pilt 2. Eluruumidesse viiv välisuks. Välisvooder on osaliselt maha võetud, talumaja algset olekut on võimalik tuvastada.

Pilt 3. Esimese korruse eluruumide aknad

Pilt 4. Muuseumi aken ruumist vaadatuna. Väljast kaetud luugiga.

Pilt 5.Laastudest viilkatus, vintskapi ja kuuri pultkatused

Pilt 6 ja 7.Sokkel erinevates maja osades on erineva kõrgusega

Pilt 8.Rehealune ruum ehitati ümber muuseumi ruumiks. Eluruumide poolne sein, kinni ehitatud ustega.

Pilt 9. Kohtkindlad trepiastmed, mis ehitati 1980ndatel tehtud ümberehituste käigus

Pilt 10. 1990ndatel tehtud uus aknaava maja metsapoolses otsaseinas. 1974. aasta remondi käigus paigaldatud aken, mis 1980ndate remondi käigus välja vahetati.

Pilt 11. Aknaraam ja ava juures katkestatud välisvooder on ilmastiku mõjudele avatud.

Pilt 12. Kulunud värv spoonkattega saepuruplaadid tuulekojas.

Pilt 13. Põhjapoolne katus on sammaldunud ja vajab välja vahetamist

Pilt 14. Vintskapi seinu tuulekindlamaks muutmiseks eemaldati välisvooder, paigaldati tuuletõkkeplaadid ja töö jäi lõpetamata.